

Ziber

altitudo miraculum minuit. Frequentes quippe taniæ candicantis uadi carinas territant. Qua de causa limé interni maris multi eū locū appellauere. Proxima autem faucibus utrinq; impositi mōtes coercent claustra: abila africæ: europæ calpe laborum Herculis metæ. Quam ob causam indigenæ columnas eius dei uocant creduntq; per fossas exclusa antea admisisse maria: & rerum naturæ mutasse faciē.

De europa: Capi. i.

Primum ergo de europa altrice uictoris omnium genitum populi: longeque terræ pulcherrima: quā pleriq; merito non tertiam portionem fecere: uerum æquā in duas partes ab amne tanai ad gaditanum fretum uniuerso orbe diuiso. Oceanus hoc quod dictum ē spatio atlanticum mare infundens: & auidio meatu terras quæcunq; uenientem expauere demergēs: resistētes quoq; flexuoso littorum anfractu lambit europam: uel maxime recessibus crebris excavans: sed in quattuor præcipuæ sinus. Quorum primus a calpe hispaniæ extimo (ut dictum est) mōte locobrutinum usq; promontorium immenso ambitu flectitur. In eo prima hispania terrarum est ulterior appellata. Eadem bethyca. Mox a fine uirgitano citerior eademq; tarraconensis ad pyreneia iuga. Vltior in duas per longitudinem prouintias diuiditur. Siquidem bethycæ latere septentrionali pro tenditur lusitania amne ana discreta. Ortus hic laminitano agro citerioris hispaniæ: & modo se in stagna fundēs: modo in angustias resorbens: aut in totum cuniculis condens: & sæpius nasci gaudens in atlanticū oceanum effunditur. Tarraconensis autem hinc affixa pyreneo: totoq; eius a latere decurrēs & simul ad gallicum oceanum hiberō mari transuersa se pandens solorio monte & oretāis iugis carpetanisq; & alterum a bethyca atq; lusitania distinguitur. Bethyca a flumine eam mediam secante cognominata cunctas prouintiarum diuiti cultu & quod in fertili ac peculiari nitore præcedit. Iuridici conuentus ei quattuor. Gaditanus: Cordubensis. Astygitanus: Hispalēsis. Oppida omnia nūero. clxxv. In iis coloniarū. viii. Mūicipia. viii. latio antiquus dōata. xxix. Libertate. vi. Fœdere. iii. Stipēdiaria. cxx. Ex his digna memoratu aut latiori sermone dictu facilia. A flumine ana littora oceanī oppidū onnoba lustaria cognominatū. Interfluentes luxia & uiriū muriani mōtes. Bethys fluius. Littus curēse inflexo sinu. Cuius ex aduerso gadis inter insulas dicēda. Promōtorium lunonis. Portus Basippo. Oppida belō mellaria. Fretū ex atlātico mari. Cartheia tarthefos a græcis dicta. Mōs calpe. Deinde littore iterno oppido berbesula cū fluuio. Itē salduba oppidū uel malacha cū fluuio fœderatorū. Dein mēoba cū fluuio. Sextifirmiū cognomine iuliū. Sexi & abdera Murgis. Bethycæ finis. Orā eā uniuersam originis pœnorum existimauit. M. Agrippa. Albana aut atlantico oceano obuersa bastulorum turdulorumq; est. In uniuersam hispaniam. M. Varro peruenisse hiberas & persas & pœnicas celtasq; & pœnos tradit. Lusitania enim Liberi patris ac lysam cum eo bacchātem nomē dedisse lusitaniæ & Pana præfectū eius. Uniuersa aut quæ de Hercule ac pyrene uel Saturno traduntur: fabulosa in primis ut arbitror. Bethys in tarraconensi prouincia non ut aliqui dixere mentesa oppido sed tegensi exoriens saltu: iuxta quem trades fluius qui carthaginensem agrum rigat ille ocior refugit Scipionis rogum uersusq; in occasum oceanum atlanticum prouinciam adoptans petit: modicus primo: sed multorum fluminum capax: quibus ipse famam aquasq; aufert. Bethycæ primum ab ossigetania infusus amœno blandus alueo: crebris dextra leuaq; accolitur oppidis. Celeberrima inter hunc & oceanī oram in mediterraneo segeda quæ augurina cognominatur. iulia quæ fidentia. Virgao quæ alba Eburā quæ cerialis. Iliberi quod liberini. Libida quæ clausa. Stici quod iulienfes. Vesca quod fauentia: singilia: hegua: auia: ebdanum: agla: minor: hebuta: castra: uinaria: epifibrium: ipho noua: illarco: & osca: ebuā: succabo: nuditanum: tuati uetus. Omnia bastetaniæ uergentis ad mare. Conuentus uero cordubensis circa flumen ipsum ossigi quod cognominatur laconium. Illiturgi quod forum iulium. apasturgi quod triumphale. Sitia & xiiii. M. pal. remotam in mediterraneo. Obulco quod botificense appellatur. Mox ripepora fœderatorum. Sacilimartalium onobam. Et dextra corduba colonia patritia cognominata. inde primum nauigabili bethyca. Oppida carbulo decuma fluius singulis eodem bethys latere incedens. Oppida hispaniensis conuentus: celtiaca: uacamana: acna: ilpa cognomine ilipa italica. Et a leua hispali colonia cognomine romulensis. Ex aduerso oppidum osset: quod cognominatur iulia constantia. Virgentium quod iulii genitor. Hippo cantasiarum fluius menoba & ipse a dextro latere infusus. Ac inter æstuarīa bethys oppidum nebrissa cognomine ueneria & colobona. Colonia asta quæ regia dicitur. Et in mediterraneo asida: quæ cæsariana. Singulis fluius in bethyn quo dictum est ordine intrūpens astigitanam coloniam alluit cognomine augustam firmam. ab ea nauigabilis. Huius conuentus sunt reliquæ coloniarū immunes tucii quæ cognominantur augusta gemella. ituci quæ uirtus iulia. Arubi quæ claritas iulia. Viso quæ genua urbanorum inter quæ fuit nunda cum Pompeii filio capta Oppida libera astygie uetus ostippo. Stipendiaria: callet: calucula: castragemina: ilipula minor: merucrat: sucrana: obucula: oningis. Ab ora uenti prope monobam amnem & ipsum nauigabilem haud procul accolunt alontigiceli: alostigi. Quæ autem regio a bethycæ ad fluum anam tendit: extra præ-